

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Patriarcharum, Et Christi Jesu Dei Hominis.
Emanuelis Thesavri Patritii Taurinens. Et Aloysii Jvglaris è
Societate Jesu**

Giuglaris, Luigi

Francofvrti, 1684

47 Manasses Ezechiaë Filius. Exomologæsis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38349

Quo Numen emollitum, ira restincta.

O efficaces iterum lacrymæ!

Tacitæ oculorum voces, & liquidi vocis oculi:

Nec fœcundus humqr tantum, sed facundus,

Qui animum egerit dum cadit, & cadit sine jacturâ:

Nam solam hanc mercem prodigere licet.

Exinde piscinas, fontes, aquæductus,

Puto suarum imitamenta lacrymarum, aperuit,

Per quas denique animus enavit ad palmam.

Anno à suscepto Imperio vicesimo nono.

David non conferendus, sed præferendus:

Nam majora fecit, minora deliquit.

MANASSES

EZECHIAE FILIUS.

EXOMOLOGESIS.

O Rerum Opifex, Reorum Opifer, Deus.

Adverte tandem æquas aures,

Clemens attrito, felix catenato, Rex Regi

Infanda mea facta ad rationem revoco,

Tu solus audi, quæ solus spectas:

Aut spectare desine, quæ piger audire:

Ille ego Manasses, Orbis Eoi Vesper:

Ut lucem fœdarem in lucem veni.

Conceptus, lethale nefas concepi.

Et hærente adhuc cortice, odisse te cæpi antequam nosse.
Jam de latebrâ proserpens Vipera, hospitem uterum torfi.

Felici hoc exordio mihi plaudens,

Quod nondum natus potui Matri nocere,

Alumnæ gravis sarcina, papillas morflu tentavi,

Sanguinis avidior, quam lactis.

Circumcisus, impressum generis signum

Pro libidinis tessera suscipiens,

Dixi; hunc sanguinem Veneti propino.

Infandus Infans, parvus sed pravus.

Execrationes infrendens inter vagitus,

Candidum nihil habuit præter syndonem;

Hanc ipsam eruentaturus.

Deerat

Deerat jam nocendi avido, nocendi facultas.

Hanc è voto festinavit fortuna,

Cum duodenni gladium commisit.

Ita, nimis impotens, quia nimis potens,

Proceres terrui Puer; quò levior, eò gravior populo.

Qui citum diadematis fulgorem, ceu fulgur expavit.

Hinc divini, humani Juris immemor,

(Quid enim Manasses, nisi obliviosus?)

Unam mihi legem statui, legem nullam servare.

Durus, Difficilis,

Rogari, invidiam; non rogari, contumeliam duxi;

Injustus, inhumans;

Aliis omnia licere volui, aliis nihil.

Impius, perjurus,

Studio, & ambitu paterna exempla non institi,

Puduit Regem bene agere de exemplo.

Anteire malos malui, quam bonos sequi;

Hoc uno Patris speculum

Quod ejus imaginem reddidi ex contrario.

Proinde, ex tuo Templo,

Quæ ille intulit, sustuli; quæ sustulit, intuli.

Atque à te maxime sejungerer,

Duo sejunctissima conjunxi, atheismum, & superstitionem;

Excelsa diruerat Pater; refecit

Ut altiore de prærupto contereretur Religio.

Priapi aras sustulerat; restitui:

Lascivè simul, & sacrilegè;

Ut dignitatem libidini adderem, adimerem tibi.

Has inter sortes volutus, sauciari potui, non satiari.

Planetarum sectator, quia errantium,

Eorum simulacris Templi atria stipans,

Inveni quo tua tibi sidera fierent odiosa.

Auspiciis, & aruspiciis attentior quam tibi,

Avium pennas, & pecudum fibras

Veraciores duxi, quam tuas tabulas.

Hoc nomine falsus,

Quod Brutis stolidiorem me censui, dum Bruta consului.

Striges, Auiolos, Magos, Pythones colui.

Te ut Orbe depellerem, Dæmonas evocavi.

Itaque quo irreligiosior essem,

G

Religio-

Religionem mutavi, non sustuli.
 Astra, lapidem, Bruta, Furias,
Quidlibet esse Deum passus, dum tu non esses
 Senior factus non sanior,
 Ab impietate ad crudelitatem prorii.
Nam calcanda erat post Divinitatem humanitas
 Crudelitate crudelitati suffragante;
 Hostes opinatus omnes dissimiles;
 Ferus ut timerer, & quia timebar,
 Hostium numerum auxi tollendo.
 Prophetarum voces cum spiritu interclusi,
 Isaiam Socerum senâ dissecui.
Deniq; adamantinam cordis duritiâ flammis exploraturus;
 In valle Gehennæ Filios combussi.
Lætus, quod nec Avo meliorem me invenit illa flamma,
 Tot ergo scelerum cumulis impuli patientiam tuam,
 Ut perditus videreris, nisi me perderes,
 Vicisti proinde, ne vincerem;
Immisso Babylonico, ut Tyrannum Tyrannus plecteret,
 Qui tam citò victum, quam victum,
Me, meos, mea, ad fœdum hoc ergastulum abduxit,
 Ah satis pœnarum habes, victor,
 Dum inter opima catenatum numeras Regem,
 Non tu innocentibus pœnitentiam delegas,
 Quæ reatum necet, non reum;
Et in solutum imputat crimina, cum numerantur;
 Meum jus urgeo; ad hoc provoco:
 Suffragante ipsa scelerum multitudine.
Possibile non erat tanta committi pisi ab insane,
 Exere splendido miraculo vim tuam
 O bone, & parcendo exercite.
 En ut ventosâ victoriâ tumens hostis,
Vernaculorum te tuorum desertorem ridet, & vivit,
 Ex usu non est scelera multare sceleribus;
 Et externos recreate tuorum pœnis.
Redde heu conspectum mihi beatæ Urbis;
 Ubi Reges peccare solent, & pœnitere.
 Ululabo ubi deliqui:
Sanguinis rivos lacrymarum rivis exstergam:
Exulabit Idolorum populus, urbe donatus: